

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (teine koda laiendatud koosseisus)

15. september 2021 *

Keskkond – Määrus (EÜ) nr 443/2009 – Rakendusmäärus (EL) nr 725/2011 – Rakendusotsus (EL) 2015/158 – Rakendusotsus (EL) 2019/583 – CO₂-heide – Katsemetoodika – Sõidua autod

Kohtuasjas T-359/19,

Daimler AG, asukoht Stuttgart (Saksamaa), esindajad: advokaadid N. Wimmer, C. Arhold ja G. Ollinger,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: K. Talabér-Ritz ja A. Becker,

kostja,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 3. aprilli 2019. aasta rakendusotsus (EL) 2019/583, millega kinnitatakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 443/2009 sõiduaudode tootjakohase keskmise CO₂-eriheite ja eriheite sihttaseme esialgsed arvutused 2017. kalendriaasta kohta ning teatavate Volkswageni heiteühendusse kuuluvate tootjate puhul 2014., 2015. ja 2016. kalendriaasta kohta või muudetakse neid (ELT 2019, L 100, lk 66), kuivõrd sellega välistatakse hageja puhul keskmine CO₂-eriheite ja ökoinnovatsioonist tulenev CO₂-heite vähenemine.

ÜLDKOHUS (teine koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: president S. Papasavvas, kohtunikud V. Tomljenović, F. Schalin (ettekandja), P. Škvařilová-Pelzl ja I. Nömm,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 1. veebruari 2021. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

otsuse

Õigusraamistik

- 1 Vastavalt Euroopa Liidu seatud eesmärgile vähendada väikesõidukite CO₂-heidet, tagades samal ajal ka siseturu tõhusa toimimise, võtsid Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu 23. aprillil 2009 vastu määruse (EÜ) nr 443/2009, millega kehtestatakse uute sõiduautode heitenormid väikesõidukite süsinikdioksiidiheite vähendamist käsitleva ühenduse tervikliku lähenemisviisi raames (ELT 2009, L 140, lk 1).
- 2 Selle eesmärgi saavutamiseks on määruse nr 443/2009 artiklis 4 nähtud ette, et 1. jaanuaril 2012 algaval kalendriaastal ja kõigil järgnevatel kalendriaastatel tagab iga sõiduautode tootja, et tema CO₂-eriheite keskmine tase ei ületa tema eriheite sihttasest, mis on kindlaks määratud vastavalt nimetatud määruse I lisale või, kui tootja suhtes kohaldatakse sama määruse artikli 11 kohast erandit, vastavalt kõnealusele erandile.
- 3 Tootja CO₂-eriheite sihttaseme kindlaksmääramine toimub vastavalt määruse nr 443/2009 artiklile 4 koostoimes nimetatud määruse I lisaga. Lisaks selgitavad liikmesriigid tootja CO₂-eriheite keskmise taseme kindlaksmääramisel välja andmed, millele viidatakse määruse nr 443/2009 artiklis 8 koostoimes nimetatud määruse II lisaga, eeskätt andmed iga oma territooriumil eelneval kalendriaastal registreeritud uue sõiduauto CO₂-heite kohta, nagu on kindlaks määratud sõiduauto tüübikinnitusel ja kantud sõiduauto vastavustunnistusse, mis on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiivi 2007/46/EÜ, millega kehtestatakse raamistik mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks mõeldud süsteemide, osade ja eraldi seadmetike kinnituse kohta (raamdirektiiv) (ELT 2007, L 263, lk 1), artiklis 18.
- 4 Euroopa Komisjon kannab need andmed avalikku registrisse. Vastavalt määruse nr 443/2009 artikli 8 lõikele 4 arvutab ta hiljemalt iga aasta 30. juuniks iga tootja kohta välja esialgse CO₂-eriheite keskmise taseme eelneval kalendriaastal, tootja eriheite sihttaseme eelneval kalendriaastal ning erinevuse nende kahe väärtuse vahel ning edastab need andmed nimetatud tootjatele.
- 5 Pärast sellest teavitusest kolme kuu möödumist, mille jooksul võib tootja anda komisjonile teada andmetes esinenud võimalikest vigadest, komisjon kas kinnitab esialgsete arvutuste tulemused või muudab neid hiljemalt iga aasta 31. oktoobriks vastavalt määruse nr 443/2009 artikli 8 lõikele 5. Lõplikud andmed avaldab ta nimetatud määruse artiklis 10 viidatud nimekirjas, milles on iga tootja kohta esitatud tootja eriheite sihttase eelnevaks kalendriaastaks, tootja CO₂-eriheite keskmine tase eelneval kalendriaastal ning erinevus nende kahe väärtuse vahel.
- 6 Kui tootja CO₂-eriheite keskmine tase ületab tootja eriheite sihttaseme eesmärki samal kalendriaastal, kohaldab komisjon määruse nr 443/2009 artiklis 9 ette nähtud ülemääraste heitkoguste maksu. Selle maksu sissenõudmisel tugineb komisjon nimetatud määruse artikli 8 lõike 5 kohaselt kindlaks määratud andmetele.

- 7 Määruse nr 443/2009 eesmärk ei ole ainult keskkonnakaitse ja uute sõiduautode CO₂-heite vähendamine, vaid ka siseturu nõuetekohane toimimine, millega soovitakse eeskätt innustada investeringuid uutesse tehnoloogiatesse. Seega, aitamaks kaasa Euroopa autotööstuse pikaajalisele konkurentsivõimele, „edendatakse määruses aktiivselt ökoinnovatsiooni ja võetakse arvesse tulevast tehnoloogia arengut“ (vt määruse nr 443/2009 põhjendus 13).
- 8 Sellest tulenevalt on määruse nr 443/2009 artiklis 12, mis käsitleb ökoinnovatsiooni, nähtud ette, et uuenduslike tehnoloogiate kasutamisega saavutatud CO₂-heite vähenemist võetakse teataval tingimustel arvesse. Selleks arvestatakse tootja CO₂-eriheite keskmise taseme arvutamisel see vähenemine maha nende sõiduautode CO₂-eriheitest, mille puhul kasutati uuenduslikke tehnoloogiaid.
- 9 Komisjon võttis 25. juulil 2011 vastu rakendusmääruse (EL) nr 725/2011, millega kehtestatakse sõiduautode vähese CO₂-heitega uuenduslike tehnoloogiate heakskiitmise ja sertifitseerimise kord vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele nr 443/2009 (ELT 2011, L 194, lk 19).
- 10 Selleks et tootja CO₂-eriheite keskmise taseme kindlakstegemisel võetaks CO₂-heite vähenemist uuendusliku tehnoloogia alusel arvesse, võib tootja taotleda komisjonilt uuendusliku tehnoloogia ökoinnovatsioonina heakskiitmist. Selleks tuleb tal esitada uuendusliku tehnoloogia ökoinnovatsioonina heakskiitmise taotlus, mis sisaldab rakendusmääruse nr 725/2011 artiklis 4 loetletud andmeid. Taotlus peab rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 4 lõike 2 punkti e kohaselt sisaldama uuendusliku tehnoloogia kasutamise tulemusena saavutatud CO₂-heite vähenemise tõestamisel kasutatavat metoodikat või, kui komisjon on selle metoodika juba heaks kiitnud, viidet heakskiidetud metoodikale. Katsemetoodika peab rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 6 lõike 1 kohaselt andma kontrollitavaid, korratavaid ja võrreldavaid tulemusi ning suutma realistlikult tõestada uuendusliku tehnoloogia kasutamisest saadavat tugeva statistilise tähtsusega kasu CO₂-heite vähendamisel ja võtma vajaduse korral arvesse koostoimet muude ökoinnovatsioonimeetmetega. Rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 6 lõikes 2 on sätestatud, et komisjon avaldab sama artikli lõikes 1 osutatud nõuetele vastavate erinevate võimalike uuenduslike tehnoloogiate katsemetoodikate koostamise juhised.
- 11 Komisjon avaldas seega dokumendi „Tehnilised suunised, mille järgi koostatakse taotlused uuendusliku tehnilise lahenduse heakskiitmiseks vastavalt määrusele nr 443/2009“ (edaspidi „tehnilised suunised“). Suuniste punktis 4 „Katsemetoodika“ on ette nähtud, et ökoinnovatsiooni heakskiitmise taotlus peab sisaldama katsemetoodikat, mis annab täpseid ja kontrollitavaid tulemusi. Sellest punktist nähtub, et taotleja võib valida kahe erineva käsitluse, nimelt tervikliku või lihtsustatud käsitluse vahel. Tervikliku käsitluse kohaselt peab taotleja välja töötama katsemetoodika ning vajaduse korral põhistama metoodikat andmete ja materjalidega. Need dokumendid tuleb põhimõtteliselt esitada koos heakskiitmise taotlusega ning neid peab kontrollaruande koostamiseks hindama sõltumatu sertifitseeritud asutus. Lihtsustatud käsitlus tähendab, et taotlejal on võimalik kasutada eelnevalt kindlaks määratud funktsioone ja tehnilistes suunistes esitatud keskmisi andmeid.
- 12 Seejärel hindab komisjon taotlust vastavalt rakendusmääruse nr 725/2011 artiklile 10 ja vajaduse korral teeb otsuse uuendusliku tehnoloogia ökoinnovatsioonina heakskiitmise kohta. Selles otsuses täpsustatakse rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 11 kohaseks CO₂-heite sertifitseerimiseks vajalik teave, võttes arvesse erandeid üldsuse õigusest tutvuda dokumentidega, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruses (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

- 13 Sõiduautode tootja, kes oma eriheite sihttaseme saavutamiseks soovib, et tema CO₂-eriheite keskmist taset vähendataks tulenevalt määruse nr 443/2009 artikli 12 tähenduses ökoinnovatsiooni kasutamise saadud CO₂-heite vähenemisest, võib seejärel, viidates komisjoni konkreetse ökoinnovatsiooni heakskiitmise otsusele, nõuda direktiivis 2007/46 nimetatud liikmesriigi pädevalt tüübikinnitusasutuselt oma sõiduautodes selle ökoinnovatsioonist tuleneva CO₂-heite vähenemise sertifitseerimist vastavalt rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 11 lõikele 1. CO₂-heite vähenemine, mis on sõidukitüüpidele sertifitseeritud, mainitakse ära ka vastavates liikmesriigi pädeva tüübikinnitusasutuse väljastatud tüübikinnitusdokumentides ja tootja väljastatud asjaomaste sõiduautode vastavustunnistuses.
- 14 Mis puudutab liikmesriigi pädeva tüübikinnitusasutuse läbi viidud CO₂-heite vähenemise sertifitseerimist ja tootja CO₂-eriheite keskmise taseme kindlaksmääramiseks CO₂-heite sertifitseeritud vähenemise arvessevõtmist, siis on rakendusmääruse nr 725/2011 artiklis 12 nähtud ette, et komisjon vaatab sertifikaadid läbi vastavalt vajadusele (*ad hoc* korras). *Ad hoc* kontrolli üksikasjad ja sellest tulenevad tagajärjed on määratletud selle artikli lõigetes 1–3.

Vaidluse taust

- 15 Robert Bosch GmbH esitas 2. detsembril 2013 ja 6. mail 2014 kaks taotlust, milles palus ökoinnovatsioonina heaks kiita kaks suure kasuteguriga vahelduvvoolugeneraatori mudelit. Esimene taotlus, mis on kõne all käesolevas kohtuasjas, käsitles suure kasuteguriga diode sisaldavaid suure kasuteguriga vahelduvvoolugeneraatoreid (edaspidi „HED-generaatorid“). Selle taotluse jaoks esitas Robert Bosch mitme HED-generaatori mudeli (PL 3Q-130 HED, PL 3Q-150 HED, EL 6-140 HED, EL 7-150 HED, EL 7-150 Plus HED, EL 7-175 Plus HED, EL 8-180 HED, EL 8Q-180 HED ja EL 8Q-190 HED) ökoinnovatsioonina heakskiitmise taotluse. Taotlust esitades kasutas Robert Bosch tehnilistes suunistes ette nähtud lihtsustatud käsitlust. Ta esitas muu hulgas iga vahelduvvoolugeneraatori mudeli kohta katsemõõtmiste protokollid. Neis protokollides esitas ta teabe vahelduvvoolugeneraatorite katsetoodika kohta. Selles oli mõne generaatori kohta märgitud, et nad on „ettevalmistatud“ (EL 7-175 Plus HED ja EL 8Q-190 HED) nii, et määrdekogust on vähendatud 25% võrra (PL 3Q-130 HED ja PL 3Q-150 HED), et need on optimeeritud (EL 7-150 HED) või et lisatud on kaitsekatted (EL 8Q-190 HED). Selle ettevalmistamise käigus, mis võib seisneda vahelduvvoolugeneraatorite kuullaagrite määride vähendamises, kuullaagrite rõngastihendi asendamises kaitseplaatidega või ka kaitsekatete lisamisega, mille eesmärk on üleliigse määride eemaldamine võimalikult kiiresti, on sissetöötamisperioodi lühendamine. Üldmõiste nende erinevate valmistamisviiside, sh sissetöötamise jaoks on „eelkonditsioneerimine“.
- 16 Vastavalt rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 4 lõike 2 punktile g ja artiklile 7 sisaldas Robert Boschi esitatud taotlus sõltumatu ja sertifitseeritud asutuse, nimelt TÜV SÜD Industrie Service GmbH (edaspidi „TÜV SÜD“) 14. novembril 2013 koostatud kontrolliaruannet. TÜV SÜD kontrollis rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 7 lõike 2 punkti c alusel Robert Boschi kasutatud katsetoodikat. Seejärel kinnitas ta kontrolliaruandes, et nimetatud katsetoodika sobib töendamaks CO₂-heite vähenemist ökoinnovatsiooni abil. Kontrollitud katsetoodikat kirjeldati Verband der Automobilindustrie (autotööstuse liit, Saksamaa; edaspidi „VDA“) kasuteguri mõõtmise juhistes nr 0 124 90A 0GB (2. novembri 2010. aasta versioon). Nimetatud juhiste punkt 6.1.1 on sõnastatud järgmiselt:

„6. 1.1. Kuullaagrite/„ettevalmistatud kuullaagrite“ sissetöötamine

Selleks, et mõõta vahelduvvoolugeneraatori kasutegurit piisava täpsusega, peavad uued kuullaagrid olema enne sisse töötatud.

Niisiis on ette nähtud tunniajane sissetöötamisperiood, mille puhul on sagedus $n=10\,000$ pööret minutis ja vahelduvvoolugeneraatori pingeline maksimaalkoormus $U=13,5V$. Sissetöötamisperioodi võib asendada ka pikaajalise täiskoormusel töörežiimi mõõtmisega (näiteks soojus „RB-warm“ vähemalt neljatunnisel vahelduvvoolugeneraatori käitamisel erineva pöörlemissagedusega).

See sissetöötamisperiood (tund aega maksimaalkoormust sagedusel $n=10\,000$ pööret minutis või pikaajaline täiskoormusel töörežiim) on kõigest miinimumnõue. Pärast sissetöötamisperioodi on kuullaagrite hõõrdumise muutus ikka veel nii suur, et kasuteguri väärtust ei ole võimalik täpselt mõõta.

Selleks et vähendada kuullaagrite hõõrdumisest tingitud muutust ja et mõõta täpselt kasutegurit, on arendamisel vaja kasutada „ettevalmistatud kuullaagrit“. Tehases mõõtmisel (kvaliteedinäitaja kontroll) on soovitatav kasutada ka „ettevalmistatud kuullaagrit“.

„Ettevalmistatud kuullaagrite“ all peetakse silmas kuullaagrit, mille A- ja B-küljel on ilma tihendita ja mille määrdekogus on ligikaudu 20% väiksem võrreldes uute kuullaagritega. Ettevalmistatud kuullaagrid simuleerivad sissetöötatud kuullaagrit.

- 17 Kontrolliaruande kohaselt kontrollis TÜV SÜD lisaks Robert Boschi esitatud tõendite alusel, kas uuendusliku tehnoloogia kasutamisel saadud CO₂-heite vähenemine ületas rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 9 lõikes 1 ette nähtud piirmäära 1 g CO₂/km.
- 18 Komisjon kiitis 30. jaanuaril 2015 heaks kaks vahelduvvoolugeneraatori mudelit, võttes vastu rakendusotsuse (EL) 2015/158, millega lubatakse kasutada kahte Robert Bosch GmbH uude tehnilise lahendusega suure kasuteguriga vahelduvvoolugeneraatorit sõiduautode CO₂-heite vähendamiseks vastavalt määrusele nr 443/2009 (ELT 2015, L 26, lk 31).
- 19 Hageja Daimler AG on Saksa autotootja, kes paigaldab teatavatele sõiduautodele Robert Boschi suure tõhususega vahelduvvoolugeneraatoreid.
- 20 Nimelt ehitab hageja alates 2015. ja 2016. aastast mõnele oma sõidukimudelile sisse HED-generaatorid Bosch EL 7-150 Plus HED ja Bosch EL 7-175 Plus HED (edaspidi „vaidlusalused generaatorid“).
- 21 Hageja esitas taotluse vastavalt rakendusmääruse nr 725/2011 artiklile 11, mis käsitleb ökoinnovatsiooni kasutamise saavutatud CO₂-heite sertifitseerimist, ja sai Krafftahrt-Bundesamtlt (föderaalne transpordiamet, Saksamaa; edaspidi „KBA“) sertifikaadi CO₂-heite vähenemise kohta, mis on saadud vaidlusaluste generaatorite kasutamisega tema teatavatel sõidukitel.
- 22 Komisjon võttis 19. jaanuari 2018. aasta rakendusotsuses (EL) 2018/144, millega kinnitatakse vastavalt määrusele nr 443/2009 sõiduautode tootjakohase keskmise CO₂-eriheite ja eriheite sihttaseme esialgsed arvutused 2016. kalendriaastal või muudetakse neid (ELT 2018, L 25, lk 64), arvesse vaidlusaluste generaatorite tekitatud CO₂-heite vähenemist.
- 23 Komisjon viis 2017. aasta jooksul rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 12 alusel, mis käsitleb sertifikaatide läbivaatamist, läbi hageja vaidlusaluste generaatorite kasutamisega saadud CO₂-heite vähenemise sertifikaatide *ad hoc* kontrolli.

- 24 Komisjon tuvastas, et KBA sertifitseeritud CO₂-heite vähenemine oli palju suurem kui see CO₂-heite vähenemine, mida sai tõendada, kasutades katsemetoodikat, mis on tema sõnul ette nähtud rakendusotsuse 2015/158 artikli 1 lõikes 3, koostoimes komisjoni 27. juuni 2013. aasta rakendusotsuse 2013/341/EL, millega lubatakse kasutada tehnoloogial Valeo Efficient Generation põhinevat vahelduvvoolugeneraatorit kui uuenduslikku tehnikat sõiduautode CO₂-heite vähendamiseks vastavalt määrusele nr 443/2009 (ELT 2013, L 179, lk 98), lisaga.
- 25 Komisjon teatas 7. märtsi 2018. aasta kirjas hagejale tuvastatud lahknevustest ja määras talle 60päevase tähtaja CO₂-heite sertifitseeritud vähenemise õigsuse kohta tõendite esitamiseks.
- 26 Ajavahemikus 16. märtsist kuni 24. juulini 2018 suhtlesid komisjon, hageja ja vaidlusaluste generaatorite tootja – kes on pärast ärinime muutmist ja seda, kui Robert Bosch GmbH müüs starterite ja generaatorite tootmise, SEG Automotive GmbH – korduvalt kirja teel komisjoni järelduste teemal.
- 27 Komisjon tegi 22. oktoobri 2018. aasta kirjas „Teade suure kasuteguriga vahelduvvoolugeneraatoritega Bosch HED EL 7-150 ja 175 plus varustatud Daimler AG sõiduautodele antud ökoinnovatsioonist tuleneva CO₂-heite sertifitseeritud vähenemise kehtetuks tunnistamisest“ hagejale sisuliselt teatavaks, et pärast tema kirjavahetust hageja ja generaatorite tootjaga jõudis ta järeldusele, et CO₂-heite vähenemise tasemete puhul tuvastatud erinevused on tingitud erinevatest kohaldatud katsemeetoditest. Sellest tulenevalt andis komisjon hagejale teada, et CO₂-heite sertifitseeritud vähenemist viitega komisjoni rakendusotsusele 2015/158 ei saadud 2017. kalendriaasta CO₂-eriheite keskmise taseme arvutamisel arvesse võtta. Lõpetuseks palus komisjon hagejal kontrollida asjaomaste sõiduautode nimekirja ja anda talle kõikidest vigadest või väljajätmistest teada ühe kuu jooksul alates nimetatud kirja kättesaamisest.
- 28 Hageja kinnitas 22. novembri 2018. aasta kirjas asjaomaste sõiduautode nimekirja ja esitas vastuväited komisjoni järeldustele 22. oktoobri 2018. aasta kirjas.
- 29 Hageja esitas 22. oktoobri 2018. aasta kirja peale 21. detsembril 2018 tühistamishagi, mis registreeriti numbriga T-751/18.
- 30 Komisjon vastas 7. veebruari 2019. aasta kirjas seisukohtadele, mille hageja oli sõnastanud oma 22. novembri 2018. aasta kirjas.
- 31 Komisjon võttis 3. aprillil 2019 vastu rakendusotsuse (EL) 2019/583, millega kinnitatakse vastavalt määrusele nr 443/2009 sõiduautode tootjakohase keskmise CO₂-eriheite ja eriheite sihttaseme esialgsed arvutused 2017. kalendriaasta kohta ning teatavate Volkswageni heiteühendusse kuuluvate tootjate puhul 2014., 2015. ja 2016. kalendriaasta kohta või muudetakse neid (ELT 2019, L 100, lk 66; edaspidi „vaidlustatud otsus“). Vaidlustatud otsuse põhjenduses 13 on märgitud, et vaidlusalustele generaatoritele omistatud CO₂-heite sertifitseeritud vähenemist ei tohiks hageja keskmise eriheite arvutamisel arvesse võtta.
- 32 Üldkohus jättis 22. jaanuari 2020. aasta kohtumäärusega Daimler vs. komisjon (T-751/18, EU:T:2020:5) 22. oktoobri 2018. aasta kirja peale esitatud tühistamishagi vastuvõetamatusse tõttu läbi vaatamata eelkõige põhjendusel, et see kiri ei ole vaidlustatav akt.

Menetlus ja poolte nõuded

- 33 Hageja esitas käesoleva menetluse algatamiseks hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 14. juunil 2019.
- 34 Kostja vastus, repliik ja vasturepliik saabusid Üldkohtu kantseleisse vastavalt 2. septembril, 16. oktoobril ja 28. novembril 2019.
- 35 Teise koja ettepanekul otsustas Üldkohus oma kodukorra artikli 28 alusel suunata käesoleva kohtuasja laiendatud kohtukoosseisule.
- 36 Ettekandja-kohtuniku ettepanekul otsustas Üldkohus (teine koda laiendatud koosseisus) avada menetluse suulise osa ja palus kodukorra artiklis 89 sätestatud menetlust korraldavate meetmete raames pooltel vastata enne kohtuistungit kirjalikult arvukatele küsimustele.
- 37 Pooled täitsid selle nõude ette nähtud tähtaja jooksul.
- 38 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus osas, milles selles on hageja puhul artikli 1 lõikes 1 koostoimes I lisa tabelitega 1 ja 2 veergudes D ja I täpsustatud CO₂-eriheite keskmine tase ja CO₂ säästus ökoinnovatsioonist;
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.
- 39 Komisjon palub Üldkohtul:
- jätta hagiavaldus rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

- 40 Hageja põhistab enda hagiavaldust viie väitega. Esimese väite kohaselt rikuti rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 12 lõike 1 teist lõiku koostoimes rakendusotsuse 2015/158 artikli 1 lõikega 3, kasutades ebasobivat Willansi faktorit; teise väite kohaselt on rikutud rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 12 lõiget 1 koostoimes rakendusotsuse 2015/158 artikli 1 lõikega 3 ja rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 6 lõikega 1, sest *ad hoc* kontrolli käigus jäeti spetsiifiline eelkonditsioneerimine tegemata; kolmandas väites leitakse, et rikutud on rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 12 lõiget 2, sest ei arvestatud CO₂-heite sertifitseeritud vähenemist 2017. kalendriaastal; neljas väide käsitles õiguse olla ära kuulatud rikkumist ja viienda väite kohaselt rikuti põhjendamiskohustust.
- 41 Hageja loobus kohtuistungil esimesest väitest ja see kanti kohtuistungi protokollis. Järelikult ei ole seda väidet enam vaja analüüsida.

Teine väide, et rikutud on rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 12 lõiget 1 koostoimes rakendusotsuse 2015/158 artikli 1 lõikega 3 ja rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 6 lõikega 1, sest ad hoc kontrolli käigus jäeti spetsiifiline eelkonditsioneerimine tegemata

- 42 Esiteks väidab hageja, et rakendusotsuses 2015/158 on ette nähtud spetsiifiline eelkonditsioneerimine.
- 43 Täpsemalt järeldeb hageja eelkonditsioneerimise vajadust rakendusotsuse 2015/158 sõnastuse alusel. Seetõttu tuleb lähtuda sellest, et komisjon teadis, et Robert Bosch tegi oma ökoinnovatsiooni heakskiidu taotluse aluseks olevaid katseid, kasutades vahelduvvoolugeneraatoreid, mis olid läbinud spetsiifilise eelkonditsioneerimise. Hageja sõnul nähtub komisjonile Robert Boschi esitatud toimikust, et vaidlusalused generaatorid olid läbinud eelkonditsioneerimise.
- 44 Teiseks väidab hageja, et katsetamethodika suhtes kohaldatavates üldistes õiguslikes nõuetes oli nõutud spetsiifilist eelkonditsioneerimist.
- 45 Määruse nr 443/2009 eesmärk on hageja sõnul reaalses oludes toimivate ökoinnovatsioonide arendamise ja kasutamise innustamine. See nõuab vahelduvvoolugeneraatorite eelkonditsioneerimist, mis vastab umbes 250 tunni pikkusele sissetöötamisperioodile. Komisjon oleks seega pidanud kasutama eelkonditsioneerimisega katsetamethodikat. Kui vahelduvvoolugeneraatorit katsetatakse ilma eelkonditsioneerimist tegemata, nagu seda tegi komisjon, on tulemuseks ainult umbes 1% vahelduvvoolugeneraatori kogu tavapärasest kasutusajast. Pealegi on katsete tulemused sel perioodil üldiselt ebatäpsed ja muutuvad.
- 46 Niisugune lähenemisviis on kooskõlas ka sellega, mis on ette nähtud katsemenetluses, mida reguleerib Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 715/2007, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõiduaudode ja kommertsveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust (ELT 2007, L 171, lk 1), see on nimelt uus Euroopa sõidutsükkel või kergsõidukite ülemaailmne ühtlustatud katsemenetlus (*wordwide harmonized light vehicles test procedure*), mida kasutatakse ühise lähtealusena ökoinnovatsioonist tuleneva CO₂-heite vähenemise mõõtmisel.
- 47 Kolmandaks väidab hageja, et loa saanud suure tõhususega vahelduvvoolugeneraatorite – kui ökoinnovatsioonide – tootja juhistele vastav spetsiifiline eelkonditsioneerimine on nende ökoinnovatsioonide puhul kohaldatava katsetamethodika kohustuslik ja lahutamatu osa, mis on vajalik selleks, et tagada nende vastavus selle katsetamethodika tulemuste kontrollitavuse, korratavuse ja võrreldavuse kriteeriumidele.
- 48 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu ja väidab sisuliselt, et ei rakendusotsuses 2013/341 ega rakendusotsuses 2015/158 ei ole sõnaselgelt nimetatud eelkonditsioneerimist kui ette nähtud katsetamethodika osa.
- 49 Esiteks väidab komisjon, et rakendusotsus 2015/158 on üldkohaldatav akt, mida tuleb tõlgendada objektiivsete kriteeriumide alusel. Ta leiab, et kui üldse saaks selle otsuse kujunemislugu käsitlevaid dokumente tõlgendamisaluseks arvesse võtta, saaks selleks olla üksnes üldiselt kättesaadav teave, näiteks komisjoni veebisaidil avaldatud ökoinnovatsiooni heakskiitmise taotluste kokkuvõtlikud kirjeldused.

- 50 Lisaks sellele, et asjaolu, kas komisjon võis teada hageja läbi viidud spetsiifilisest eelkonditsioneerimisest või sellisest kavatsusest, on kõnealuse õigusakti tõlgendamisel tähtsusetu, väidab komisjon, et ta ei olnud teadlik asjaolust, et Robert Boschi rakendatud katsemetoodika tähendas vaidlusaluste generaatorite eelkonditsioneerimist. Pelk viide 2. novembri 2010. aasta mõõtmisjuhiste kontrolliaruandes ei ole piisav. Igal juhul ei saa mõõtmisjuhiste punktist 6.1.1 teada midagi täpsemat vajaliku eelkonditsioneerimise laadi ega konkreetsete üksikasjade või kestuse kohta.
- 51 Isegi kui vaidlusaluste generaatorite ökoinnovatsioonina heakskiitmise taotlusele oleks lisatud mõõtmisjuhised või muud tehtud katsete üksikasjad ja isegi kui komisjon oleks saanud sellest järeldada, et taotleja on neis kõrge tõhususega vahelduvvoolugeneraatorites kasutatud uuendusliku tehnoloogia abil saavutatud CO₂-heite vähenemise mõõtmiseks viinud läbi spetsiifilise eelkonditsioneerimise, ei saa eelneva põhjal asuda seisukohale, et komisjon oleks rakendusotsuses 2015/158 kiitnud (vaikimisi) heaks eelkonditsioneerimist või et see konkreetne eelkonditsioneerimise liik kujutab endast osa selle otsuse lisas ette nähtud katsemeetodist.
- 52 Komisjon tuletab meelde, et käesolevas kohtuasjas põhines ökoinnovatsiooni heakskiitmise taotlus üksnes tehnilistes juhistes kirjeldatud lihtsustatud käsitlusel. Lihtsustatud käsitlus tugineb ainult nimetatud direktiivide 5. peatükile. Komisjoni arvates peavad kõrvalekaldumised selles sisalduvatest andmetest olema põhjendatud.
- 53 Teiseks väidab komisjon, et üldised õiguslikud nõuded, millele hageja tugineb ökoinnovatsioonide katsemetoodika määratlemisel, ei kujuta endast alust, mis võimaldaks asuda seisukohale, et rakendusotsus 2013/341 või rakendusotsus 2015/158 on õigusvastased või et neid rakendusotsuseid tuleb tõlgendada nii, et neis ette nähtud katsemetoodika hõlmab hageja soovitud spetsiifilist eelkonditsioneerimist.
- 54 Kolmandaks väidab komisjon sisuliselt, et kui kõnealuses õigusaktis reguleerimata ökoinnovatsiooni eelkonditsioneerimise kestus ja laad peaks vastama tootja juhistele, ei oleks nii kehtestatud katsemetoodika võrreldavus tagatud ja see on vastuolus määruse nr 443/2009 artikli 12 lõikega 1 või rakendusmääruse nr 725/2011 artikliga 6. Ta leiab, et niisuguse tõlgenduse järgi on tõenäoline, et iga tootja näeks ette spetsiifilise eelkonditsioneerimise, mille puhul tuleks ökoinnovatsioonist tulenevat CO₂-heite vähenemist mõõta selle tõhususe tipul.
- 55 Komisjon lisab, et õiguskindluse ja võrdse kohtlemise seisukohast ei saa anda luba spetsiifiliseks eelkonditsioneerimiseks, mida ei ole kohaldatava katsemetoodika osana otsesõnu ette kirjutatud. Tema arvates kehtivad katsemetoodika tingimused, mis mõjutavad katse tulemust, üksnes juhul, kui neid on vastavas õigusaktis sõnaselgelt mainitud. Reguleerimata tingimusi ei tohi komisjoni hinnangul kohaldada ja lünka määruses ei saa täita tootja juhistega.
- 56 Tuleb rõhutada, et rakendusmääruse nr 725/2011 artiklis 12 on sätestatud, et komisjon tagab, et sertifikaate ja üksikutele sõidukitele omistatud CO₂-heite vähenemist kontrollitakse vastavalt vajadusele. Kui ta tuvastab erinevuse sertifitseeritud CO₂-heite vähenemise ja sellise vähenemise vahel, mida ta on asjakohast katsemetoodikat või -meetodeid kasutades kontrollinud, teatab komisjon oma leiust tootjale. Tootja võib 60 päeva jooksul pärast teate kättesaamist esitada komisjonile sertifitseeritud CO₂-heite vähenemise õigsust näitavad tõendid. Kui tõendeid ette nähtud aja jooksul ei esitata või kui komisjon leiab, et esitatud tõendid ei ole rahuldavad, võib ta otsustada, et ei arvesta kõnealuse tootja järgmise kalendriaasta eriheite keskmise taseme arvutamisel sertifitseeritud CO₂-heite vähenemist.

- 57 Samuti tuleb silmas pidada, et rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 6 lõikes 1 on sätestatud, et „[a]rtikli 4 lõike 2 punktis e osutatud katsetoodika peab andma kontrollitavaid, korratavaid ja võrreldavaid tulemusi. Katsetoodika peab suutma realistlikult tõestada uuendusliku tehnoloogia kasutamisest saadavat tugeva statistilise tähtsusega kasu CO₂-heite vähendamisel ja võtma vajaduse korral arvesse koostoimet muude ökoinnovatsioonimeetmetega“.
- 58 Praegusel juhul põhinevad komisjoni tuvastatud erinevused asjaolul, et vaidlusaluste generaatorite kasutamisega võimalikuks osutunud CO₂-heite vähenemise tegi sertifikaadi andmiseks kindlaks KBA spetsiifilist eelkonditsioneerimist kasutades, komisjon aga *ad hoc* kontrolli käigus seda ei kasutanud. Lisaks tuleb tõdeda, et rakendusotsustes 2013/341 ja 2015/158 ei ole käsitletud küsimust, kas vaidlusalused generaatorid olid eelkonditsioneeritud.
- 59 Tuleb aga tõdeda, et hageja esitas vastavalt rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 12 lõike 1 kolmandale lõigule komisjonile tõendid, mis näitavad CO₂-heite sertifitseeritud vähenemise õigsust, kui arvestada hageja kaitstavat katsetoodikat, mille puhul oli vaidlusaluseid generaatoreid spetsiifiliselt eelkonditsioneeritud.
- 60 Käesoleva kohtuasja toimiku materjalid võimaldavad samuti järeldada, et Robert Bosch kasutas vaidlusaluste generaatorite ökoinnovatsioonina heakskiitmiseks spetsiifilise eelkonditsioneerimisega katsetoodikat. Äriühingu SEG Automotive esindajad märkisid, et selle äriühingu õiguseellane Robert Bosch jõudis esitatud dokumentides sisalduvate tulemusteni katsete põhjal, mille puhul olid generaatorite kuullaagritel kaitsekatted ja nende määrdkogust oli vähendatud. Samuti nähtub hageja, komisjoni ja SEG Automotive'i esindajate kirjavahetusest, et viimati nimetatud esindajad märkisid, et viidi läbi spetsiifiline eelkonditsioneerimine. Toimiku põhjal on võimalik ka tuvastada, et vaidlusaluste generaatorite ökoinnovatsioonina heakskiitmiseks tegi komisjon kontrolli kontrolliaruande alusel. Aruande leheküljel 5 on märgitud, et Robert Bosch määras katsete tulemused kindlaks, lähtudes VDA kasuteguri mõõtmise juhistest nr 0 124 90A 0GB (2. novembri 2010. aasta versioon). Neis on otsesõnu täpsustatud, et katsete tulemused ei ole eelkonditsioneerimist läbi viimata usaldusväärsed.
- 61 Lisaks tuleb tõdeda, et rakendusotsuse 2015/158 toimikus sisalduvates katsemõõtmiste protokollides on märgitud, et vaidlusaluste generaatorite ühe mudeli, täpsemalt mudeli EL 7-175 Plus HED puhul kasutati eelkonditsioneerimist. Märge „ettevalmistatud kuullaagritega“ esineb 13. oktoobri 2010. aasta mõõtmisprotokollis 10s01855T 5 ja 13. oktoobri 2010. aasta mõõtmisprotokollis 10s01855. Need katsemõõtmiste protokollid võimaldavad lisaks tõdeda, et eelkonditsioneeritud olid ka viis muud generaatori mudelit, mida rakendusotsuses 2015/158 käsitleti, kuid mis ei ole käesolevas kohtuasjas vaidluse all (vt eespool punkt 15).
- 62 Peale selle tuleb silmas pidada seda, et hageja selgitas kohtuistungil – ilma et komisjon oleks talle selles küsimuses vastu vaieldnud –, et eelkonditsioneerimine on selles tootmisharus tavaks. Komisjon selgitas ise, et pärast 22. jaanuari 2020. aasta kohtumäärust Daimler vs. komisjon (T-751/18, EU:T:2020:5) võttis temaga ühendust kümme kond generaatorite tootjat, kes eelkonditsioneerivad oma vahelduvvoolugeneraatoreid erineval moel ja soovisid selles küsimuses teada komisjoni seisukohta.
- 63 Samas võib eelkonditsioneerimise meetod poolte kinnitusel olulisel määral erineda sõltuvalt iga generaatori tehnilistest iseärasustest (sissetöötamiseks vajalike tundide arv, määrd vähendamine, kaitsekatted jne) – sõltumata sellest, kas tegemist on sama tootja või erinevate tootjate vahelduvvoolugeneraatoritega.

- 64 Käesolevas kohtuasjas piirdub komisjon väitega, et hageja kaitstav katsemetoodika ei olnud lubatud. Nimelt märkis komisjon 22. oktoobri 2018. aasta kirjas ainult, et hageja ei ole rakendanud niisugust „ametlikku“ katsemetoodikat, mis on ette nähtud rakendusotsustes 2013/341 ja 2015/158; samuti mainis ta vaidlustatud otsuses, et osutatud rakendusotsustes ei olnud eelkonditsioneerimist ei ette nähtud ega antud selleks luba.
- 65 Olgu osutatud sellele, et eelkonditsioneerimisega katsemetoodika on, nagu märgitud eespool punktis 62, generaatorite tootmise tööstusharus tavaline ning samuti on see tavaks niisugustes lähedasi valdkondi reguleerivates õigusaktides nagu määrus nr 715/2007, milles on ette nähtud katsemetoodika, millega tagatakse tegelikud sõidutingimused.
- 66 Veel tuleb rõhutada, et VDA 2. novembri 2010. aasta kasuteguri mõõtmise juhiste nr 0 124 90A 0GB (2. novembri 2010. aasta versioon) punktist 6.1.1 nähtub, et vähendamaks kuullaagrite hõõrdumisest tingitud muutust ja et saada mõõta täpselt kasutegurit, on arendamisel vaja kasutada „ettevalmistatud kuullaagreid“. Tehases mõõtmisel on samuti soovitatav kasutada „ettevalmistatud kuullaagreid“ (vt eespool punkt 16).
- 67 Lisaks kontrollis hageja kaitstavat katsemetoodikat ka TÜV SÜD, kes sõltumatu ja sertifitseeritud asutusena kontrollis ja kinnitas rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 7 lõike 2 punkti c alusel, et Robert Boschi katsemetoodika on piisav vaidlusaluste generaatoritega saadud CO₂-heite vähenemise sertifitseerimiseks ja vastab sama määruse artikli 6 lõikes 1 määratletud miinimumnõuetele.
- 68 Eelneva alusel tuleb asuda seisukohale, et hageja kaitstavat metoodikat tuleb pidada asjakohaseks ja kõnealuse hindamise vajadustele vastavaks. Nimelt ei võimalda miski toimikus jõuda järeldusele, et selle katsemetoodikaga saadud tulemused ei ole kontrollitavad, korratavad ega võrreldavad rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 6 lõike 1 tähenduses. Vastupidi, kui komisjon esitas hagejale küsimusi CO₂-heite sertifitseeritud vähenemise kohta, esitas see vastavalt rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 12 lõikele 1 tõendid, mis kinnitavad vähenemise õigsust. Toimikust nähtub tõepoolest, et pärast komisjoni esitatud küsimusi mõõtis SEG Automotive vaidlusaluste generaatorite näitajaid uuesti ja neist selgus, et generaatorite kasutegur (toodetud elektrivõimsuse ja selleks tarbitud mehaanilise võimsuse suhe) oli oodatud tasemel ja et saadud väärtus vastas neile kasuteguri väärtustele, mida TÜV SÜD oli kontrolliaruandes kinnitanud. SEG Automotive jõudis järeldusele, et komisjoni ja tema katsete vahelised erinevused olid tingitud asjaolust, et komisjon ei olnud viinud läbi eelkonditsioneerimist.
- 69 Komisjoni poolt *ad hoc* kontrolli käigus kasutatud katsemeetodi puhul ei kasutatud tõepoolest eelkonditsioneerimist – ja selle üle pooltel vaidlust ei ole. Komisjoni katsemeetodit ei kirjeldatud täpselt ka õigusaktides, samuti ei olnud see vastavas tööstusharus tavaline. Kõnealune katsemeetod erines seega põhimõtteliselt Robert Boschi kasutatud katsemeetodist, mille kasutamist hageja kaitseb.
- 70 Siinkohal tuleb asuda seisukohale, et rakendusmääruse nr 725/2011 artiklis 12 ei ole *ad hoc* kontrolli käigus kasutamisele kuuluvat katsemetoodikat kindlaks määratud. Rakendusmääruse nr 725/2011 põhjendust 13 lugedes on siiski võimalik mõista, et komisjon peab *ad hoc* kontrolli käigus tegema kindlaks, kas sertifitseeritud vähenemine vastab tehnoloogia ökoinnovatsioonina heakskiitmise otsusest tulenevale vähenemise tasemele. Komisjoni kasutatud katsemeetod ei vasta aga tegelikult hageja sertifitseeritud vähenemise ja rakendusotsusest 2015/158 tuleneva

vähendamise vahelisele kontrollile. Vastupidi, kasutades erinevat katsetoodikat, muutis komisjon heite sertifitseeritud vähendamise ja rakendusotsusest 2015/158 tuleneva vähendamise omavahelise võrdlemise tegelikult võimatuks.

- 71 Komisjon põhjendab oma katsemeetodit võrdse kohtlemise ja õiguskindluse kaalutlustega. Eeltoodu alusel tuleb siiski jõuda järeldusele, et komisjoni katsemeetod seisneb erinevate olukordade kohtlemises ühtemoodi, mis ei võimalda võrdse kohtlemise põhimõtte järgimist tagada; liidu õiguse üldpõhimõttena nõuab see nimelt, et võrreldavaid olukordi ei koheldaks erinevalt ja erinevaid olukordi ei koheldaks ühtemoodi, välja arvatud juhul, kui niisugune kohtlemine on objektiivselt põhjendatud (vt 20. juuni 2019. aasta kohtuotsus ExxonMobil Production Deutschland, C-682/17, EU:C:2019:518, punkt 90 ja seal viidatud kohtupraktika). Niisiis, kui komisjon ei võta arvesse iga generaatori tehnilisi erinõudeid ja selle eelkonditsioneerimise viisi, võib tema katsemeetod, mis seisneb katsete tegemises eelkonditsioneerimata generaatoritega, olla teatavate autotootjate suhtes soodne ja teiste suhtes ebasoodne.
- 72 Samuti ei saa komisjoni lähenemine olla põhjendatud õiguskindluse kaalutlustel. Õiguskindluse põhimõtte nõuab, et õiguslik regulatsioon oleks selge ja täpne ning selle mõju ettenähtav eelkõige juhtudel, kui see võib üksikisikutele ja ettevõtjatele kaasa tuua soovimatuid tagajärgi (22. aprilli 2015. aasta kohtuotsus Poola vs. komisjon, T-290/12, EU:T:2015:221, punkt 50). Kuna aga *ad hoc* kontrollil võivad olla rasked tagajärjed autotootjatele ja et komisjoni poolt praegusel juhul kasutatud katsemeetod ei ole selgelt ega täpselt ette nähtud ei rakendusotsuses 2015/158 ega üheski teises õigusaktis ning samuti ei kujuta see meetod endast vastavas tööstusharus tavapärasest praktikast, ei saa seda pidada õiguskindluse põhimõtte järgimise tagamiseks sobivaks vahendiks.
- 73 Neid järeldusi ei sea kahtluse alla asjaolu, et Robert Bosch esitas vaidlusaluste generaatorite ökoinnovatsioonina heakskiitmise taotluse tehnilistes juhistes kirjeldatud lihtsustatud käsitlemise alusel.
- 74 Isegi kui taotlus on esitatud tehnilistes juhistes kirjeldatud lihtsustatud käsitlemise alusel, peab komisjon taotlust enne selle heakskiitmist kontrollima ja vajaduse korral esitama taotlustoimiku täieliku hindamise põhjal – mille ta peab läbi viima rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 10 lõike 2 alusel – vastuväited katsetoodika asjakohasuse kohta. Nagu mainitud eespool punktides 15 ja 16 ning 60–63, oli komisjoni käsutuses eelkõige TÜV SÜDi koostatud kontrolliaruandes sisalduv teave, mida ta ei saanud jätta tähelepanuta, võtmata kontrolliaruandelt soovitatavat toimet, mis on ette nähtud rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 4 lõike 2 punktis g ja artiklis 7. Lisaks oli komisjonil teave, mis sisaldas katsemõõtmiste protokollides ja mis võimaldas tal mõista, et vaidlusalused generaatorid olid läbinud eelkonditsioneerimise selleks, et neid ökoinnovatsioonina heaks kiita, seda enam, et eelkonditsioneerimine oli kõnealuses tööstusharus levinud tava. Seega, kui eelkonditsioneerimine tekitas küsimusi või vastuväiteid, oleks komisjon enne rakendusotsuse 2015/158 vastuvõtmist pidanud Robert Boschile selle kohta küsimusi esitama. Igal juhul ei kujuta see, et Robert Bosch tugines tehnilistes juhistes kirjeldatud lihtsustatud käsitlemisele, asjaolu, mis võimaldaks põhjendada vastuväidete esitamist katsetoodika kohta alles *ad hoc* kontrollimise etapis.
- 75 Sama kehtib ka argumendi kohta, et igal juhul jättis Robert Bosch HED-generaatorite heakskiitmise menetluses esitamata eelkonditsioneerimise kohta konkreetsed andmed. Nagu nähtub eespool punktist 74, on komisjonil just selle menetluse käigus õigus esitada vastuväiteid või nõuda täiendavaid täpsustusi katsetoodika kohta, mis käesoleval juhul sisaldas

kontrolliaruandes nimetatud spetsiifilist eelkonditsioneerimist. Kui nimetatud menetluses ei ole vastuväiteid või täpsustamise nõudeid esitatud, ei tohi komisjon hageja suhtes läbiviidava *ad hoc* kontrolli käigus tulemuslikult kasutada teistsugust katsemeetodit.

- 76 Samuti tuleb tagasi lükata komisjoni argument, et teavet, mida avalikult ei avaldata, ei saa pidada rakendusotsuse 2015/158 ja rakendusotsuse 2013/341 osaks, hoolimata sellest, et tegemist on üldkohaldatavate otsustega. Sellega seoses piisab, kui rõhutada, et rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 10 lõike 1 kohaselt peab komisjon avalikustama „uuendusliku tehnoloogia kokkuvõtliku kirjelduse ja artikli 4 lõike 2 punktis c osutatud katsemetoodika“. Selle kirjelduse „kokkuvõtlikkus“ tähendab paratamatult seda, et avalikustamine ei pea olema ammendav.
- 77 Eeltoodut arvestades tuleb tõdeda, et komisjon ei viinud *ad hoc* kontrolli läbi vastavalt rakendusmääruse nr 725/2011 artiklile 12 ja et ta rikkus õigusnormi, kui ta välistas eelkonditsioneerimisega katsemetoodika kasutamise.
- 78 Järelikult tuleb käesoleva väitega nõustuda, millest piisab vaidlustatud otsuse tühistamiseks – nii nagu hageja on seda nõudnud.
- 79 Üldkohus peab siiski vajalikuks analüüsida ka kolmandat väidet.

Kolmas väide, et rikutud on rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 12 lõiget 2, sest arvestamata jäeti CO₂-heite sertifitseeritud vähenemine 2017. kalendriaastal

- 80 Hageja on seisukohal, et rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 12 lõike 2 sõnastus on selge ja üheselt mõistetav: arvesse võtmata jätmine on võimalik üksnes järgmisel kalendriaastal, milleks käesoleval juhul on 2019. aasta. Hageja arvates väljendab see säte õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet ja peab andma tootjale kindlustunde „oma masinapargi planeerimisel“, võttes CO₂-heite puhul arvesse ökoinnovatsiooni abil võimalikuks muutunud CO₂-heite vähenemist. CO₂-heite sertifitseeritud vähenemise arvesse võtmata jätmine möödunud aastate puhul (*ex tunc*) rikub seda põhimõtet.
- 81 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu. Ta väidab sisuliselt, et tema toimimisviis on kooskõlas määrusega nr 443/2009 ja rakendusmääruse nr 725/2011 artikliga 12.
- 82 Nimelt ilmneb komisjoni arvates nendest õigusnormidest, et ta peab võtma arvesse tootjate CO₂-heidet eelneval kalendriaastal. Tegelikult peaks ta liikmesriikide edastatud andmeid töötleva alles teatud aja jooksul pärast kalendriaasta lõppu. See kehtib ka ökoinnovatsiooni puudutavate andmete kohta.
- 83 Järelikult, kui komisjon tuvastab, et ökoinnovatsiooni sertifitseeritud heide ei ole kontrollitav, tuleb seda arvesse võtta aasta puhul, mis eelneb aastale, mil avastamine toimus. Seega tuleb komisjoni arvates väljendit „järgmine kalendriaasta“ mõista nii, et tal ei ole õigust jätta välja CO₂-heite vähenemist, mida ta on teatava aasta kohta ametlikus otsuses juba kinnitanud.
- 84 Komisjon väidab, et õiguspärase ootuse kaitse kaalutlused takistasid tal muuta tagantjärele näiteks rakendusotsuses 2018/144 kindlaks määratud hageja CO₂-eriheite keskmist taset 2016. kalendriaastal, võttes arvesse käesolevas kohtuasjas kõne all olevat CO₂-heite vähenemist, kui ta tuvastas 2018. aastal, et nende sertifikaatide õigsust ei tõendanud ei hageja ega saanud seda teha komisjon ise kontrollide käigus.

- 85 Lisaks kinnitab komisjoni sõnul rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 12 lõikes 3 kasutatud väljend „enam ei arvestata“, et ökoinnovatsioonist tulenevat CO₂-heite sertifitseeritud vähenemist, mida on varem arvesse võetud tootja heitenormide määratlemisel, „ei arvestata“ määruse nr 443/2009 artikli 12 kohaselt „enam“ alates hetkest, mil on kindlaks tehtud, et see ei ole kontrollitav. Komisjon väidab, et kui ta peaks kohaldama hageja arutluskäiku, peab ta tegelikult vastu võtma otsuse, milles ta arvestab CO₂-heite vähenemist, kuigi ta teab, et see ei ole kontrollitav.
- 86 Komisjon leiab, et rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 12 niisugune tõlgendus läheb vastuollu määrusega nr 443/2009, mis nõuab võimalikult täpseid alusandmeid, et oleks võimalik iga autotootja puhul tuvastada heitenormid. Ta viitab sellega seoses kõnealuse määruse põhjendusele 25 ja komisjoni 10. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1014/2010 uute sõiduautode registreerimisandmete seire ja edastamise kohta vastavalt määrusele nr 443/2009 (ELT 2010, L 293, lk 15) põhjendusele 4. Niisiis on komisjon seisukohal, et kui ta kohaldab määrust nr 443/2009 niisugusel viisil, siis rikub ta selle määruse artiklit 12, mis eeldab, et tootja heitenormide puhul arvesse võetud ja ökoinnovatsioonist tulenev CO₂-heite vähenemine „pea[b] tõestatud vähendama süsinikdioksiidiheidet“.
- 87 Olgu meelde tuletatud, et rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 12 lõigete 2 ja 3 sõnastus on järgmine:
- „2. Kui lõikes 1 osutatud tõendeid ettenähtud aja jooksul ei esitata või kui komisjon leiab, et esitatud tõendid ei ole rahuldavad, võib ta otsustada, et ei arvesta kõnealuse tootja järgmise kalendriaasta eriheite keskmise taseme arvutamisel sertifitseeritud CO₂-heite vähenemist.
3. Tootja, kelle sertifitseeritud CO₂-heite vähenemist enam ei arvestata, võib asjaomastele sõidukitele taotleda uut sertifitseerimist vastavalt artiklis 11 sätestatud menetlusele.“
- 88 Sellega seoses tuleb rõhutada, et komisjon arvutab määruse nr 443/2009 artikli 8 lõigete 4 ja 5 kohaselt igal aastal iga tootja kohta esialgu välja CO₂-eriheite keskmise taseme, eriheite sihttaseme ja nende kahe väärtuse erinevuse eelneval kalendriaastal (vt eespool punktid 4 ja 5). Komisjon kinnitab või muudab esialgsete arvutuste tulemusi hiljemalt iga aasta 31. oktoobriks vastavalt määruse nr 443/2009 artikli 8 lõikele 5. See arvutus tehakse eelneva kalendriaasta kohta liikmesriikide saadetud andmete põhjal.
- 89 Just seda konteksti silmas pidades tõlgendas komisjon rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 12 lõiget 2 nii, et ta leidis, et arvutades 2018. aastal CO₂-eriheite keskmist taset eelneva kalendriaasta ehk 2017. aasta kohta, ei tule arvesse võtta CO₂-heite sertifitseeritud vähenemist. Siiski tuleb tõdeda, et isegi kui sellel tõlgendusel on olemas oma loogika, on see vastuolus rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 12 lõike 2 selge ja ühemõttelise sõnastusega. Ei ole mõeldav, et väljendit „järgmine kalendriaasta“ saaks tõlgendada nii, et see viitab tegelikult eelnevale kalendriaastale. Pealegi tekivad niisuguse tõlgenduse korral küsimused seoses õiguskindluse põhimõttega (vt eespool punkt 72).
- 90 Sellega seoses olgu märgitud, et lisaks selguse ja täpsuse puudumisele on komisjoni tõlgendus hagejale ebasoodne, sest vaidlustatud otsus tekitab talle raskeid tagajärgi tagasiulatuvalt, samas kui see oleks pidanud toimuma alles „järgmisel kalendriaastal“.

- 91 Rakendusmääruse nr 725/2011 artikli 12 lõikes 3 kasutatud väljend „enam ei arvestata“ ei ole pealegi piisav, et anda väljendi „järgmine kalendriaasta“ selgele ja üheselt mõistetavale sõnastusele vastupidist tähendust.
- 92 Veel olgu märgitud – kuivõrd komisjon väidab, et rakendusmääruse nr 725/2011 artiklit 12 tuleb tõlgendada nii, et see oleks määrusega nr 443/2009 kooskõlas –, et kuigi väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb rakendusmäärust võimaluse korral tõlgendada nii, et see oleks kooskõlas algmääruse sätetega, ei kohaldata seda kohtupraktikat juhul, kui tegemist on rakendusmäärusega, mille mõte on selge ja üheselt mõistetav ning mis ei nõua seega mingit tõlgendamist (vt 28. veebruari 2017. aasta kohtuotsus *Canadian Solar Emea jt vs. nõukogu*, T-162/14, ei avaldata, EU:T:2017:124, punkt 150 ning seal viidatud kohtupraktika). Vastupidisel juhul oleks liidu teise õiguse kooskõlalise tõlgendamise põhimõte aluseks selle sätte *contra legem* tõlgendamisele, mis ei oleks lubatud (vt selle kohta 17. juuli 2015. aasta kohtumäärus *EEB vs. komisjon*, T-685/14, ei avaldata, EU:T:2015:560, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 93 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb nõustuda tõlgendusega, mille kohaselt väljendi all „järgnev kalendriaasta“ peetakse silmas kalendriaastat, mis järgneb *ad hoc* kontrollimise aastale.
- 94 Järelikult tuleb käesoleva väitega põhjendatuse tõttu nõustuda ning vaidlustatud otsus tühistada osas, milles selle artikli 1 lõikes 1 koostoimes I lisa tabelite 1 ja 2 veergudega D ja I on hageja kohta täpsustatud CO₂ keskmine eriheide ja ökoinnovatsioonist tulenev CO₂-heite vähenemine, ilma et oleks vaja analüüsida hagi neljandat ja viiendat väidet.

Kohtukulud

- 95 Kodukorra artikli 134 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 96 Kuna komisjon on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb vastavalt hageja nõudele kohtukulud temalt välja mõista.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (teine koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

1. Tühistada komisjoni 3. aprilli 2019. aasta rakendusotsuse (EL) 2019/583, millega kinnitatakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 443/2009 sõiduautode tootjakohase keskmise CO₂-eriheite ja eriheite sihttaseme esialgsed arvutused 2017. kalendriaasta kohta ning teatavate Volkswageni heiteühendusse kuuluvate tootjate puhul 2014., 2015. ja 2016. kalendriaasta kohta või muudetakse neid, artikli 1 lõige 1 koostoimes I lisa tabelite 1 ja 2 veergudega D ja I osas, milles on Daimler AG kohta täpsustatud CO₂ keskmine eriheide ja ökoinnovatsioonist tulenev CO₂-heite vähenemine.
2. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Daimleri kohtukulud.

Papasavvas

Tomljenović

Schalin

Škvařilová-Pelzl

Nömm

Kuulutatud avalikul kohtuistungil Luxembourgis 15. septembril 2021.

Allkirjad